

[Aage Fogh.]

noget som helst at gøre med det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem talte endvidere om salg af overskudslagre, at det kunne være højest ubehageligt at få sådanne varer ind på det danske marked; det er vi ikke uenige om, men jeg kan heller ikke se, at det berører det foreliggende lovforslag. Det turde måske være et bevis for, at det område, vi her er inde på, er ganske overordentlig vanskeligt at færdes på. Hvis problemet kun var det at tage stilling til, hvor stor afgift der skulle pålægges en indført vare, for at dansk industri skal kunne konkurrere, var det let, men det er jo ikke det, man skal konstatere; man skal konstatere, hvad det koster at producere varer i udlandet, og til hvilken underpris den sælges i Danmark i forhold til det, det har kostet at producere den i udlandet, eller det, den handles til derude, og det tror jeg vil være ganske overordentlig svært. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, at inden der kan være tale om, at vi fra vor side kan give tilslutning til det foreliggende forslag, må vi i udvalget have ganske overordentlig mange oplysninger.

Jeg skal ikke på forhånd afvise, at disse oplysninger kan være af en sådan karakter, at vi kan medvirke til forslaget gennemførelse, men vi må jo dog, synes jeg, ganske naturligt have at vide, hvilke tilfælde der har foreligget i den seneste tid, som ville kunne komme ind under en sådan lov, og vi må også have at vide, hvordan loven ville have virket i disse bestemte tilfælde. Gennemføre en sådan lov ganske uden at have beviser for, at den er påkrævet, mener jeg ikke vi kan. Vi må vel også have eksempler på — det var det, det ærede medlem hr. Harald Nielsen nævnte — hvordan tilsvarende love virker i andre lande. Så vidt mig bekendt har Sverige haft en lovgivning på dette område i en årrække, men praktisk talt ikke brugt den; Norge har også gennemført en sådan lovgivning, men den har vist overhovedet ikke været i brug, og man har ligeledes haft en sådan lovgivning i Amerika, Australien og forskellige andre steder. Altså, alle disse problemer må vi have oplysninger om i det udvalg, der vil blive nedsat.

Der er vel også grund til at antage, at

en lov af den karakter meget let kan give anledning til stridigheder landene imellem. Hvis man f. eks. fra dansk side skal undersøge i et eller andet fremmed land, hvordan dets handelsforhold ligger, vil der være meget stor sandsynlighed for, at det kommer til stridigheder med hensyn til dette problem, og jeg vil derfor også gerne have nøjere oplysninger om, hvordan udenrigsministeriet stiller sig til hele dette problem.

Det er de mere almindelige bemærkninger, jeg har at fremsætte, og som altså i det væsentligste går ud på et krav om flere oplysninger, og det håber vi altså at få i det kommende udvalg.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte et par bemærkninger til nogle af de enkelte paragraffer.

I § 1 er grænserne trukket op for, i hvilke tilfælde loven skal anvendes. Det første tilfælde omhandler det, der kan betegnes som unfair konkurrence, prispolitik for at ødelægge bestående virksomheder, og det lader sig vel høre. Det andet tilfælde omhandler forsøg på gennem prispolitik at forhindre oprettelse af produktionsgrene her i Danmark; dette synes mig at være mere betænkeligt. Hvis udlandet skulle være så velvilligt at sælge os billige varer på et område, hvor vi ikke selv producerer, forekommer det mig dog for så vidt urimeligt, at vi skulle fordyre disse varer for at oprette en produktionsgren herhjemme. Derfor vil jeg gerne have lidt nærmere forklaring med hensyn til dette spørgsmål.

§ 4 bestemmer, at finansudvalget skal være finansministerens rådgiver med hensyn til, hvornår loven skal sættes i kraft. Herom må jeg på forhånd sige, at med de erfaringer, vi har med hensyn til socialdemokraternes og de konservatives stilling over for told i almindelighed, har vi ikke noget som helst ønske om, at de to partier bag finansudvalgets bambustæppe skal kunne sidde og bestemme, hvornår vi skal iværksætte den slags foranstaltninger. Her må vi så afgjort, hvis vi skal medvirke til forslaget gennemførelse, finde frem til et andet forum. I og for sig vil jeg finde det naturligt, at sagerne bliver afgjort her i folketinget i fuldt dagslys, således at forbrugerne — det er dog navnlig deres interesser, det gælder i denne forbindelse — gennem folketingets forhand-